	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
		10/4-12
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	Датум:
30.3.2016.		

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Ванредни професор др Бисера Јевтић
2. Ванредни професор др Бране Микановић
3. Доцент др Зоран Станковић

2. Одлука Већа департмана за педагогију број 10/2-145 од 30. децембра 2015. године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Никола Милорад Марковић
2. Година уписа на мастер академске студије
2014/2015.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије педагогије

III НАСЛОВ – МАСТЕР РАДА:

Утицај мас – медија на (анти) социјализацију ученика

IV ПРЕГЛЕД-МАСТЕР РАДА:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.

Структура мастер рада састоји се из теоријског приступа проблему, методолошког приступа проблему истраживања, анализе и интерпретације резултата истраживања, закључних разматрања и прилога који представљају истраживачке инструменте. Теоријски оквир истраживања чине следеће целине:

УВОД

I ТЕОРИЈСКИ ДЕО

1. Друштвени аспект деловања медија

- 1.1. Масовни медији и масовна комуникација
- 1.2. Масовна култура
- 1.3. Потрошачки менталитет савременог друштва
- 1.4. Концентрација медијске моћи

2. Развој медијског образовања

- 2.1. Дефинисање медијског образовања
- 2.2. Медијске компетенције и медијска писменост ученика
- 2.3. Медији у концепту савремене школе

3. Продор медија у слободно време ученика

- 3.1. Истраживања о заступљености медија у животу младих

4. Значај медијских технологија за социјализацију ученика

- 4.1. Приступ мору информација
- 4.2. Превазилажење временске и просторне баријере
- 4.3. Развој маште и креативности
- 4.4. Развој критичког става и плурализма мишљења
- 4.5. Подршка учењу

5. Антисоцијализација ученика

- 5.1. Отуђеност и самосоцијализација
- 5.2. Физичко запуштање
- 5.3. Манипулативна функција медија
- 5.4. Идеализовање вредности и личности из медијских садржаја
- 5.5. Медијска зависност
- 5.6. Стварање паралелног виртуелног света и површност у размишљању

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

5.7. Пораст насиља и деструктивног понашања

5.8. Штетни садржај и опасности

II МЕТОДОЛОШКИ ДЕО

1. Проблем истраживања
2. Предмет истраживања
3. Циљ истраживања
4. Задаци истраживања
5. Хипотезе истраживања
6. Варијабле истраживања
7. Методе, технике, инструменти истраживања
8. Популација и узорак истраживања
9. Статистичка обрада података
10. Организација и ток истраживања

III АНАЛИЗА И ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА

ЛИТЕРАТУРА

ПРИЛОЗИ

Прилог 1 - Скала о перцепцијама наставника о социјалним вештинама ученика (СПНСВУ)

Прилог 2 - Табела издвојених фактора са ротацијом

Прилог 3 - Табела матрице структуре

Закључак представља есенцијалну интегрисаност добијених резултата истраживања и теоријског дела рада.

Укупан број коришћених библиографских јединица у раду износи 96, од чега је коришћена у потребној мери и инострана литература на енглеском језику. Рад садржи 14 табеле.

Укупан број страница мастер рада, укључујући литературу и прилоге који представљају инструменте, износи 114.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

Услед брзих промена система друштва, целоживотно и перманентно учење је постало фундаментална потреба савременог друштва а школа у том контексту представља јако битан део процеса у коме се ради на упознавању, оспособљавању и овладавању савремених медија. Модеран образовни систем будућности се заснива на медијски писменим ученицима способним да уче из медија и медијски компетентним наставницима који су способни да искористе све предности медија за унапређење наставног процеса. Савремена школа се темељи на новим основама по којима је ученик центар у учионици а улога наставника је да га води кроз море знања и обучи да узима оно што му је потребно уз помоћ критичке употребе медија. Благодети медија су допринели превазилажењу просторне и временске баријере, повећању извора информација и бољем повезивању свих учесника у настави.

Са друге стране продор медија у васпитно-образовне институције је изазвао смањење утицаја школе, где је он био контролисан од стране наставника и прописан од стране стручњака, а повећање неконтролисаног утицаја медија са понудама које често нису педагошки осмишљене, што представља проблем. Образовање као темељна наука не сме да дозволи било који неконтролисан и педагошки погрешан утицај ако жели да буде у стању да испуњава унапред постављене циљеве. Медији поред наведених вредности нуде и многе ризике у које медијски некомпетентан ученик може лако ући. У задњој деценији је велики број ученика код којих су видљиви симптоми одсуства основних социјалних вештина а који су настали неправилним конзумирањем масовних медија. Одсуство контроле, деструктивно понашање, физичко запуштање, отуђеност, зависност, виртуелни живот су само неки од антисоцијалних облика понашања који се доводе у везу са неконтролисаном употребом медија на неадекватан начин. У наставку су детаљније представљене позитивне и негативне

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

30. 3. 2016.

стране масовних медија, снимак стања и заступљености медија у животу младих као и перцепције наставника о симптомима које медији изазивају код њихових ученика.

Циљеви истраживања указују:

1. Теоријски, да се путем анализе релевантне стручне литературе, прикаже позитиван и негативан утицај мас-медија на ученике и васпитно-образовни систем.
2. сазнајни, емпиријским путем испитати перцепције наставника о социјалним вештинама својих ученика.
3. апликативни, да истраживање укаже на повезаност и узрочно-последичне везе између коришћења мас-медија и развоја њихових социјалних вештина.

Задаци истраживања:

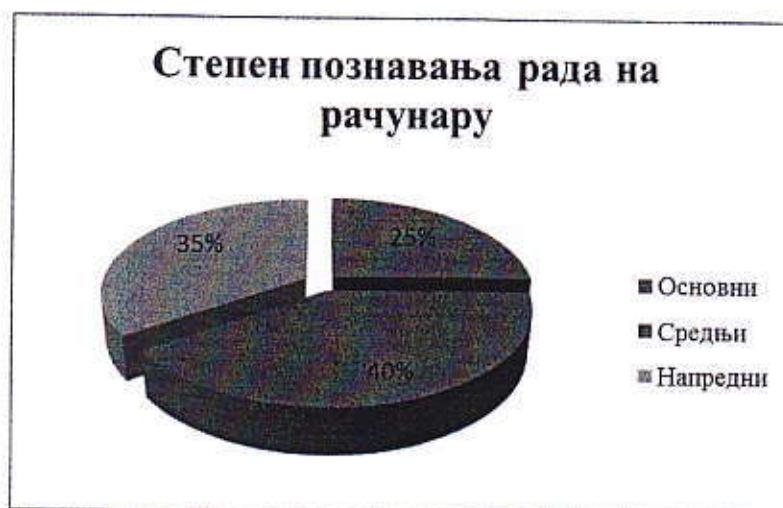
1. Утврдити релијабилност скале коришћене у овом истраживању, а која се односи на испитивање перцепција наставника о социјалним вештинама ученика.
2. Утврдити, применом статистичког поступка факторске анализе, који ће се фактори екстраховати из скале примењене у овом истраживању.
3. Испитати мишљења наставника о медијској опремљености ученика.
4. Испитати перцепције наставника о конзумирању медија његових ученика
5. Испитати мишљења наставника о утицају медија на психофизички и когнитивни раст и развој.
6. Испитати мишљења наставника о корисности медија за ученике.
7. Испитати мишљења наставника о социјалним вештинама његових ученика.

Истраживањем је обухваћено 100 наставника а њихов однос је приказан у следећим графиконима.

Графикон 1: Структура узорка према годинама старости

Како је приказано у Графикону 1, највећи број испитаника чине млађи наставници старости 24-35 година (46%) и 36-47 година (28%), а најмање је наставника старости 48-60 година (26%).

Графикон 2: Структура узорка према степену познавања рада на рачунару

За потребе овог истраживања, а у складу са проучаваним проблемом и коришћеном истраживачком методом, примењени су истраживачки поступци који омогућавају приказивање добијених података и њихову анализу. Подаци су приказани табеларно а за обраду података коришћен је специјализовани програм за статистичку обраду података (SPSS, верзија 20.0). Статистички параметри који су коришћени су: аритметичка средина (AS), стандардна девијација (SD), величина узорка (N), степен слодобе (df), факторска

анализа, Пирсонов кофицијент корелације (r) и Кронбах Алфа тест ради провере релијабилности инструмента.

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Од укупно 7 хипотеза које су постављене у овом истраживању све су потврђене. У оквиру прве хипотезе потврдјена је валидност инструмента, односно скале процене посебно конструисане за потребе овог истраживања. Статистичком провером релијабилности инструмента установљено је да је коефицијент Кронбах-Алфа на високом нивоу од 0,904 (непоходно је бар 0,7).

Код друге хипотезе, примену факторске анализе оправдани су добијеном вредношћу Кансер-Мејер-Олкин (КМО) теста 0,803 (непоходно је да вредност буде већа од 0,3) и статистичком значајношћу Бартлет теста ($p=0,000$). Екстраковањем и ротацијом фактора добијено је седам главних фактора који објашњавају 68,166% укупне варијансе (непоходно је 60%). Издвојени фактори су именовани у складу са одговарајућим тврдњама у скали процене: 1. Фактор: *Негативни утицај медија на социјализацију*; 2. Фактор: *Коришћење технологије у свакодневној комуникацији ученика и десоцијализација*; 3. Фактор: *Позитивни утицај медија на социјализацију и креативност ученика*; 4. Фактор: *Успешно преношење информација ученицима путем медија као забавног средства а*; 5. Фактор: *Социјалне, физичке и когнитивне последице употребе медија*; 6. Фактор: *Употреба компјутера за превазилажење временске и просторне баријере*; и 7. Фактор: *Телевизија као најраспрострањенији медиј*.

У оквиру трећег задатка испитана су мишљења наставника о медијској опремљености ученика. Трећа хипотеза истраживања - да *наставници сматрају да су ученици медијски опремљени*, је потврђена. Резултати показују да велики број наставника сматра да сви ученици поседују телевизор, мобилни телефон, рачунар, смартфон и да сви имају приступ интернету. Наставници који су учествовали у овом истраживању још једном су потврдили резултате многих истраживања о широкој заступљености медија (рачунара, телефона, телевизора, смартфона) у животу ученика (Грандић и Летић, 2009; Ковачевић, 2007; Кушић, 2010; Максимовић и Станисављевић-Петровић, 2014; Милетић, 2009;

Милошевић и сар., 2005; ЦеПИТ, 2006). Стога постаје јасна потреба да се медији морају имплементирати у наставни процес и да се морају учинити напори ка медијском оспособљавању и описмењавању свих учесника у образовном процесу (од ученика и родитеља до наставника).

Употреба медија која је широко заступљена код ученика наших школа са собом носи бројне користи у погледу социјализације, али и опасности. Највећа добит свакако је рушење временских и просторних баријера, које пружа ученицима могућност за повезивање са вршњацима из различитих градова и земаља са којима деле интересовања, као и за одржавање контакта са пријатељима које имају. И обим информација које медији пружају умногоме помаже социјализацију деце јер је познато да је социјализација својеврсно искуствено учење о друштвеним законитостима. То емпиријско учење у заједници није могуће без претходног поседовања адекватне базе знања која помаже при адаптацији али и при когнитивном осмишљавању стечених искустава. Такође, компјутерске игре подстичу децу на интелектуални и креативни напор и помажу у развијању ових аспеката личности, што их чини вредним педагошким ресурсом. Игре се врло често играју у пару, понекад и са више играча преко интернет мреже, што развија другарство и блискост свих играча ових игара. Ученици могу услед недовољно искуства и информисаности бити изложени и бројним опасностима на интернету. Један од проблема који се могу јавити јесте прекомерна употреба рачунара и мобилних телефона у свакодневnoj комуникацији. Овакав тип комуникације (онлајн) свакако је мање интерактиван него конверзација лицем у лице, а и већина истраживања показала је да је комуникација путем телефона и рачунара мање корисна за развој од класичне (Мацура и сар., 2011). Прекомерна употреба поменутих медија може водити и ка јављању зависности. Зависност од интернета код детета може узроковати јављање проблема као што су губитак социјалних контаката, усамљеност и асоцијалност. Још један негативни аспект широке употребе медија јесте електронско насиље. Сведоци смо да насиље на интернету данас има тенденцију пораста. Оно се манифестује најчешће кроз малтретирање на друштвеним мрежама (које се може пренети и у школи), узнемиравање, претње... Медији играју значајну улогу у обликовању понашања својих корисника. Од утицаја медија може се одбранити само зрела личност (Ружић, 2007). Дете није у стању да разликује стварност од игре или филма и може развити негативно понашање или чак насилне облике понашања имитирајући своје омиљене медијске личности. Из ових разлога врло је битно радити на едукацији младих, заједно са родитељима који би требали имати већу контролу над медијским садржајем којем су деца изложена, о опасностима и заштити

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

30.3.2016.

од оваквих облика насиља.

У оквиру *четвртог задатка* испитана је перцепција наставника о конзумирању медија од стране њихових ученика. Четврта хипотеза истраживања - да *наставници сматрају да ученици користе медије у сваком тренутку*, је потврђена. Резултати су показали да наставници сматрају да је конзумирање медија (за посеђивање друштвених мрежа, слање смса, имејла, играње игрица) у толикој мери изражено код ученика да они не би могли да издрже да школски дан прође без ових средстава. Добијени резултати у складу су са извештајем интернационалне базе података о рејтингу, записима и гледаности националних медија (Eurodata TV, 2010), који је показао да је становништво Србије на самом врху по количини времена дневно утрошеној на активности на Фејбуку са 316 минута дневно. Када уз ово додамо податке који говоре да деца од 3 до 6 година просечно проведу 2 сата испред рачунара и телевизора а да се код деце од 6 до 7 година време уз рачунар нагло повећава (Анђелковић, 2008) долазимо до закључка да је за опстанак младих у школи будућности нужно отворити образовни систем за функционално повезивање са медијима и његовим све снажнијим образовно-васпитним потенцијалима. У супротном напори који се постижу у школама могу постати узалудни с обзиром на време које деца проводе под неконтролисаним утицајем медија који је у савременом добу постао већи него икада.

Како су показали резултати испитивања, медији су одвратили ученике од бављења спортом, читања књига или културних догађаја и стваралачких активности. Уобичајни начини провођења слободног времена и њихова учесталост врло су слични и код студентске популације, где су музика и гледање ТВ програма потиснули читање, културне активности и активности унутар омладинских и студентских удружења (Грандић и Летић, 2009). Дакле, упркос неоспоревајућој користи коју медији доносе, тренутно стање међу ученичком популацијом ипак пре морамо сматрати проблематичним него корисним јер је заступљена прекомерна употреба медија која може утицати на појаву социјалне изолације и редукције друштвено-културних активности детета.

У *петом задатку* испитана су мишљења наставника о утицају медија на психофизички и когнитивни раст и развој. Пета хипотеза истраживања - да *наставници сматрају да се употреба медија негативно одражава на психофизички и когнитивни раст и*

развој, је потврђена. Наставници сматрају да су ђаци данас зависни од медија, да би се за неке ученике могло рећи да живе у паралелном универзуму, а као један од најчешћих проблема који у вези са тим постоји код ученика јесте проблем одржавања концентрације на дужи временски период. Наставници примећују и то да је велики број ученика физички неактиван, као и да код њих постоје проблеми плиткости у размишљању и неспособности схватања дубљег смисла градива које се учи. Око трећина наставника изразила је и мишљење да због превелике употребе медија примећују све већи број деце са оштећењем вида.

Дакле, показало се да наставници сматрају да су ђаци данас зависни од медија и да би се за неке ученике чак могло рећи да живе у паралелном универзуму. Као најчешће проблеме који се у вези са тим јављају код ученика наставници запажају следеће физичке и когнитивне проблеме:

Наставници примећују да је велики број ученика физички неактиван, а око трећина њих изразила је и мишљење да због превелике употребе медија примећују све већи број деце са оштећењем вида. Као најделотворније решење ових проблема стручњаци наводе превенцију. Учествовање на часовима физичког васпитања, рекреативно бављење спортом, стално кретање, уз избегавање дугог пасивног задржавања тела у једном положају је одличан вид превенције од физичке запуштености тела. Улога родитеља у превенцији је огромна, јер они у великој мери морају радити са децом на формирању здравих животних навика као што су регулисана исхрана, редован сан, лежање на време, употреба одговарајућег светла и светлост екрана при раду као и чести одмори. Када је у питању оштећење вида, нека истраживања показала су да 75% оних који раде на компјутеру имају поремећај вида. Како људско око није прилагођено за дуго гледање у екран, стално фокусирање на промене на екрану (резолуција екрана, треперење, рефлексација) доводе до замарања ока што узрокује кратковидост, тј. CVS (Марков-Чикић, 2012). Према томе, улога родитеља је и овде јако битна, те контрола и ограничавање времена које дете проводи уз рачунар.

Сем физичких проблема, наставници запажају и да постоје проблеми одржавања концентрације на дужи временски период, плиткости у размишљању ученика и неспособности схватања дубљег смисла градива које се учи. Овај податак потврђују и многи аутори који наводе да интернет репрограмира нашу меморију, навикава нас на константно стање расуте пажње и води до нестајања способности дубинског читања и разумевања (Birkerts, 1994; Carr, 2008). У прилог томе Биркет (Birkerts, 1994) истиче да је фрагментаризација простора и времена довела до губитка пажње и посвећености, брзине и

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

30.3.2016.

површности, те истиче значај књиге и традиционалне комуникације.

Сви наведени когнитивни и физички проблеми могу се одразити и на учеников социјални живот и развој. Физички запуштена деца су врло често јако изолована што отежава њихову социјализацију у вршњачкој групи а неретко су због своје физичке запуштености предмет исмевања, понижавања и насиља. Претерана употреба медија индиректно, преко манифестација физичких деформитета, отежава адаптацију деце у вршњачку групу и зато је ова група опасности двоструко штетна за развој детета. Такође, креирање виртуелне стварности је најчешће непремостива препрека за успостављање вршњачких веза и социјализацију ученика у одељењу. Ученик који живи у свом имагинарном свету, прича другачијим језиком и има другачије обрасце размишљања који најчешће нису познати остатку групе и због тога не наилази на прихватање и разумевање вршњака. Површност и плиткост у размишљању ће их скоро сигурно искључити из свих вршњачких активности које захтевају когнитивно ангажовање. Један део решења за ове проблеме који захватају све већи број деце је временска регулација у коришћењу виртуелних облика комуникације и живљења од стране родитеља. Други део се односи на подстицање детета да учествује у активностима које се одвијају у стварности и на развоју независног, критичког става према медијским садржајима како би се ограничио њихов утицај да личност детета.

Дакле, наставници сматрају да су медији значајни за ученике у погледу приступачности информација и тонске и визуелне стимулације. Наставници медије виде и као главно средство забаве код ученика. Управо због тога што покривају целокупан проток информација у друштву, масовним медијима јесте место у образовним институцијама. Ова имплементација има ширу социјалну и педагошку конотацију јер су функције и медијски ефекти вишеструки и укључују информисање, друштвену кохезију, забаву, одређивање дневног реда, образовање, обликовање и утицај на мишљења и ставове, контролу, критику, интеграције, разоноду, структуру свакодневних обавеза, обезбеђивање тема за разговор, постављање образаца понашања и сл. (Reichmayr, 2011).

Иако су се многи наставници сложили да медији помажу ученицима да превазиђу временске и просторне баријере, да употреба медија на часу доприноси повећању

креативностии маште и да друштвене мреже доприносе повезивању ученика у одељењу, одређен број наставника, тачније око трећина њих показала је несигурност у погледу ових аспеката медија, док су неки чак изразили и неслагање са овим тврдњама. Разумљива је неповерљивост наставника према медијима с обзиром на то да је имплементација медија у образовни процес још увек недовољно испитан терен у нашој земљи, као и због много утврђених негативних аспеката медија које истичу психолошки, педагошки и здравствени радници. Међутим, чињеница је да су друштвене мреже постале тренд без кога је незамислив живот ученика савременог доба из два разлога: први, што пружа бројне могућности и симулације из реалног живота и други, зато што је високо доступан. Најчешће коришћени компјутерски и мобилни програми (facebook, skype, instagram, gmail, viber, whatsapp, twitter) су бесплатни и лаки за употребу што доприноси масовној употреби. Уз помоћ ових социјалних мрежа ученици су у могућности да одржавају контакте са блиским пријатељима и рођацима. Без благодети мас-медија то сигурно не би било могуће у тој мери, стога би у планирању школе будућности требало имати у виду имплементирање друштвених мрежа у школски живот.

Идеализовање, копирање и имитирање су изузетно карактеристични за децу школског узраста која у том периоду почињу да формирају сопствени идентитет. Медији су пуни познатих личности или имагинарних јунака који су савршен модел имитације детета које није формирано и има бујну машту. Ова појава међутим може имати озбиљне последице код детета. Хојсман (Huesmann, 1997) је дошао до налаза да идентификација са телевизијским ликовима који се агресивно понашају утиче на каснију појаву агресивности код деце. Решење проблема опонашања познатих медијских личности свакако није у томе да родитељи деци бране да прате омиљене личности на друштвеним мрежама и медијима, већ би са њима требало стално радити на бирању и наглашавању позитивних примера како би се деца идентификовала са друштвено прихватљивим карактеристикама својих узора и идола.

Наставници примећују и у слабу развијеност социјалних вештина ученика. Они запажају да међу ученицима постоји отуђеност и одсуство елементарних социјалних вештина, а неки код ученика примећују и проблеме са контролом емоција и поступака. Креирање виртуелне стварности врло често може бити непремостива препрека за успостављање вршњачких веза и социјализацију ученика у одељењу. Како је наведено у оквиру претходних задатака, решење за ове проблеме могло би бити временска регулација коришћења медија и подстицање деце да учествују у активностима које се одвијају у стварности, као и развијање критичког става према медијима.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

30.3.2016.

На основу свега наведеног можемо сумирати резултате: Утврђено је да наставници примећују у слабу развијеност социјалних вештина код ученика. Они запажају да међу ученицима постоји отуђеност и одсуство елементарних социјалних вештина, а неки наставници код ученика примећују и проблеме са контролом емоција и поступака. Сумирајући све ставове наставника, како о значају, тако и о неповољним утицајима мас-медија на ученике, можемо закључити да код наставника још увек преовладава скептицизам према позитивним утицајима мас-медија. Наставници примећују последице прекомерне употребе мас-медија по учениково физичко здравље и когнитивни развој и нису довољно уверени у доприносе које мас-медији могу унети у образовање ученика.

Овај рад, његов теоријски и методолошки део, као и анализа резултата истраживања, може послужити као основа за наредне научне радове и наредна истраживања, али и као основа за упоређивање са осталим сличним истраживањима или истраживањима на исту тему. Циљ овог рада је такође био да охрабри дискусију и изазове коментаре који би допринели развоју свих наука и дисциплина које се директно или индиректно баве образовањем, (анти)социјализацијом и масовним медијима. Ово је за савремену педагогију неопходно јер се нови мас-медији развијају много бржим темпом, него што научници из ове област успевају да испитају све њихове позитивне и негативне импликације по ученике. Мас-медији су постали неодвојив део савременог друштва и у тим околностима образовање свакако не може ићи пешице док возови технолошких открића јуре поред њега, али ће засигурно један од главних задатака педагога и стручњака у будућности бити како се попети на тај брзи воз а остати неповређен.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Мастер Рад под називом *Утицај мас – медија на (анти) социјализацију ученика* у целини, како у теоријском тако и у методолошком делу, у потпуности је испунио постављени истраживачки циљ и истраживачке задатке. Анализа и интерпретација резултата истраживања, који су обрађени адекватним методолошким поступцима, указују на постојеће стање у области мас-медија, што се посебно актуелизује данас у процесу реформи школског система. Тумачење и анализа резултата истраживања омогућавају сагледавање актуелног стања и пружају могућност за промене у делу имплементацијем програма који су се на пољу подстицања хуманистичког понашања

адолесцената у школама других земаља показали изузетно успешним.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Да ли је теза урађена у складу са образложењем наведеним у пријави теме ДА

Да ли теза садржи све битне елементе ДА

По чему је теза оригиналан допринос науци

Недостаци тезе и њихов утицај на резултат истраживања НЕМА

VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

- да се мастер рад прихвати а кандидату одобри јавна одбрана ДА
- да се мастер рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се мастер рад одбија НЕ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/4-12

Датум:

30. 3. 2016.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Ванредни професор др Бисера Јевтић

Ванредни професор др Бране Микановић

Доцент др Зоран Станковић